ᲙᲐᲠᲗᲚᲔᲑᲐᲠᲘᲜᲘ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲒᲐᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲓᲔᲗ!

ᲚᲔᲚᲝ

№ 216 (4986)

1973 წ. ნოემბერი, ხუთშაბათი. ფასი 3 კაპ.

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიასთან არსებული ფიზიკულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფესიონალთა ტრანსპორტის საბჭოს ორგანო

ЛЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

გაზეთი გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

ᲠᲝᲒᲝᲠ ᲛᲝᲜᲐᲮᲔᲗᲔ ᲡᲣᲠᲐᲗᲖᲔ?

რაგბის ნაკრები გუნდის წევრი ნ. ნოშრიძე ვთქვით, რომ ამჟამად ის ლაპარაკობს ინგლისურად. ეს ასეა, მაგრამ ნოშრიძე ინგლისელი არ გახდა. ის ისევ ქართველი რჩება და ქართულად ლაპარაკობს. ამ ენაზე ლაპარაკობენ ნოშრიძის ოჯახში, ნათესავებთან, მეგობრებთან.

ნოშრიძე ინგლისში ცხოვრობს და მუშაობს. ის ინგლისელი ცოლის ოჯახში ცხოვრობს. ინგლისელი ცოლის ოჯახში ცხოვრობს. ინგლისელი ცოლის ოჯახში ცხოვრობს.

გვესაუბრება აბსოლუტური ჩემპიონი

ამას წინათ ალმა-ათაში გაიმართა მშვილდოსნობის საკავშირო ჩემპიონატი. ამ შეჯიბრების ზოგიერთ შედეგს ჩვენ უკვე გავცანით ინფორმაციის სახით. ახლა ვბეჭდავთ ალ. ვასილიევის მოკლე ინტერვიუს, რომელიც მან ჟურნალისტ ნ. ბორისოვთან ჩაწერა.

— ალექსანდრე ვასილიევიჩ, ჩვენ ვიცით, რომ ეს თქვენი ოცდამეხუთე ჩემპიონატია. ამ ხნის განმავლობაში ბევრი რამ შეიცვალა. ახალი ტექნიკა, ახალი ტაქტიკა, ახალი ტექნიკური ელემენტები. ამ ცვლილებებს ხომ ყველა ვერ ეგუება. ზოგიერთი სპორტსმენი ვერ ახერხებს ახალ პირობებში ძველი ფორმის შენარჩუნებას. ამ მხრივ თქვენ ნამდვილი ფენომენი ხართ. ეს ხომ ასეთი ხანგრძლივი სპორტული კარიერის საიდუმლოა?

— ალბათ, ეს ჩემი ხასიათის თვისებაა. ყოველთვის ვცდილობ, ვიყო ყველაზე ფრთხილი, ყველაზე ზუსტი. ეს ხომ მშვილდოსნის ძირითადი თვისებაა. ამ ხნის განმავლობაში ბევრი ვიმოგზაურე, ბევრი ვიბრძოლე, ბევრი ვიმეგობრე. ეს ყველაფერი ხომ ცხოვრების ნაწილია. ამიტომ ვფიქრობ, რომ ჩემი ცხოვრება ნამდვილად საინტერესო იყო.

— ალექსანდრე ვასილიევიჩ, ჩვენ ვიცით, რომ ბოლო ხანებში ხშირად ხდებოდა, რომ ახალგაზრდა სპორტსმენები ჯერ ვერ ახერხებდნენ ძველი ოსტატების დამარცხებას. ეს ხომ ასეთი ხანგრძლივი სპორტული კარიერის ნაყოფია. ამ ახალგაზრდებს ხომ არ ურჩევდით, რომ ისინი ნაკლებად ინერვიულონ?

— ეს ძალიან ძნელია. ყველა ადამიანი ნერვიულობს. ეს ბუნებრივია. ნერვიულობა ხომ ადამიანის ბუნებაშია. ამიტომ ვფიქრობ, რომ ეს ნერვიულობა ხელს ვერ შეგვიშლის

ვ. ჯაფარიძე-ჭოხელი

ფიქრები: დიდი სიმღერა ქართველი ხალხის შესახებ

ჩემი კოლეგა მაზის, სანამ საბჭოთა ტანტერე დამეგობრებოდა, საშუალოდაც ფიქრობდა ფრანგული ენის მასწავლებლად მუშაობაზე. ფრანგული ენის ცოდნა ნამდვილად გამოადგებოდა მას ამ პროფესიის დასაუფლებლად, მაგრამ ბედისწერამ სხვა გზა დაუდგინა მას. ის ჩვენთან ერთად ინსტიტუტის ფილოლოგიურ ფაკულტეტზე ჩაირიცხა და ქართული ენა და ლიტერატურა შეისწავლა.

ამ ფაკულტეტზე ჩაირიცხა ასევე ფრანგული ენის ერთ-ერთი ნიჭიერი მასწავლებლის ქალიშვილი ნინო. ნინოს ბავშვობიდან ჰქონდა ფრანგული ენის ცოდნა, მაგრამ ქართული ენა და ლიტერატურა მან ფაკულტეტზე ისწავლა. ნინო ქართული ენის ნამდვილი ენთუზიასტი გახდა. ის ბევრს კითხულობდა, ბევრს ფიქრობდა, ბევრს ლაპარაკობდა ქართულ ენაზე. ნინოს ქართული ენა ისე ეუფლებოდა, რომ ხანდახან ჩვენ ვეჭვობდით, ნინო ხომ არ ქართველია-მეთქი.

ნინო ქართველ ხალხზე, მის ისტორიაზე, ენაზე, ლიტერატურაზე, ხელოვნებაზე ისე ლაპარაკობდა, ისე ფიქრობდა, ისე ცხოვრობდა, რომ ჩვენ ხშირად ვეუბნებოდით: ნინო, ნამდვილად ქართველი ხარ-მეთქი. ნინო ამაყად იღიმებოდა ამ სიტყვებზე და ამბობდა: ქართველი ვერ გავხდები, მაგრამ ქართველებზე ბევრად უკეთ ვიცნობ ქართველ ხალხს, ვიდრე ბევრი ქართველი-მეთქი.

ნინო ქართველ ხალხზე ფიქრობდა, ქართველ ხალხზე ლაპარაკობდა, ქართველ ხალხზე წერდა. ნინოს ქართველ ხალხზე ბევრი რამ ჰქონდა სათქმელი, ბევრი რამ ჰქონდა სათქმელი ქართველ ხალხის ისტორიაზე, ენაზე, ლიტერატურაზე, ხელოვნებაზე, ქართველ ხალხის ფსიქოლოგიაზე, ეროვნულ ხასიათზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ნიჭზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ნაკლზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ღირსებებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ნაკლოვანებებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ტრადიციებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ჩვეულებებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ზნე-ჩვეულებებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ხასიათის ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ნაკლის ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ღირსების ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ნაკლოვანების ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნულ ნიჭის ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნული ნიჭის ნაკლოვანების ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნული ნიჭის ღირსების ნიშნებზე, ქართველ ხალხის ეროვნული ნიჭის ნაკლ

შეკრების დღე

თბილისი. სპორტის სასახლე. 30 ოქტომბერი.

ფიზკულტურის ინსტრუქტორ (ტაშკენტი) — მეტალურგის ინსტრუქტორ (ზესტაფონი) 22:24 (12:15).

„ალუმინსტარი“ (ზესტაფონი) — საავიაციო ინსტრუქტორ (მოსკოვი) 25:22 (14:18).

ცსკა — „ალუმინსტარი“ (ზესტაფონი) 25:22 (12:13).

ცსკა (ალუმინსტარი) — „ბურევესტნიკი“ (თბილისი) 26:19 (14:5).

მარილიც, თუ ზღვრული ვაკთა საკვებიო ჩემპიონატის პირველი ყრის შეთავაზებული ბიძგითაც ვერ მოხერხდა, 30 ოქტომბრის უკანასკნელი დღე უნდა გვრწყინა. საქმე ისაა, რომ უპირველეს ლიგაში მონაწილე ექვსეულიდან სამივე გუნდმა გამარჯვებით დაიწყო ბრძოლა. გამარჯვების მოპყრობილი ორ-ორ ქულა ჩაიჭერა ზესტაფონის ცხრილში. გამასკეთებით საკრანტიკოსი, რომ „ალუმინსტარისთვის“ ისეთი სამნი შეგროვებინა შეძლო, როგორიცაა მოსკოვის საავიაციო ინსტრუქტორს გუნდი. მართალია, მოსკოველთა რიგებში არ იყვნენ ბეჭდის ლიდერები ალანია და ოგანეზოვი, მაგრამ ეს არ ამცირებს ზესტაფონელთა გამარჯვებას. ლაპარაკი მიდდება ძირითად ხაზზე, რომ ეკიპირების შემდეგ თამაშიდანვე ეტყობოდა, რომ ეს ორი გუნდი ერთმანეთს ტოლ ძალებით ეჯახებოდა. ორივე ნაკრებში ბევრი ახალგაზრდა ბიჭი ირიცხებოდა, რომელთაც ჯერ ბოლომდე ვერ გაეთავისებინათ ის ფსიქოლოგიური ბარიერი, რომელიც ხშირად ხელს უშლის ახალგაზრდებს ხოლმე, რომ ეთამაშონ ისე, როგორც ეთამაშებიან ხოლმე ხანგრძლივი სეზონის განმავლობაში. ამიტომაც ორივე გუნდის მოთამაშეებმა ერთნაირი ენთუზიაზმით დაიწყეს ბრძოლა, ერთნაირი ენთუზიაზმით ეძებდნენ გზას მოწინააღმდეგის კარისაკენ, ერთნაირი ენთუზიაზმით ცდილობდნენ ბურთის ხელში ჩაგდებას. ამიტომაც ორივე გუნდის თამაში ერთნაირად ფერხულობდა. ორივე გუნდის მოთამაშეებმა ერთნაირად ვერ გაითავისეს ის ფაქტი, რომ ბურთის ხელში ჩაგდება ჯერ კიდევ არ ნიშნავს გოლის გატანას, რომ ბურთის ხელში ჩაგდების შემდეგ აუცილებელია ბურთის ისეთი გადაცემა, რომელიც ხელს შეუწყობს გოლის გატანას. ორივე გუნდის მოთამაშეებმა ერთნაირად ვერ გაითავისეს ის ფაქტი